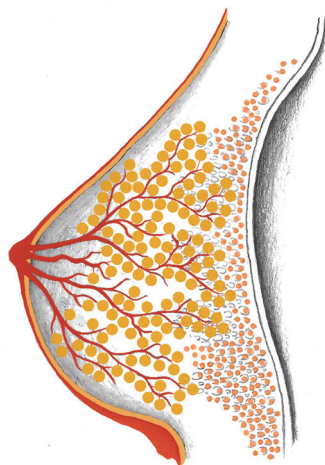
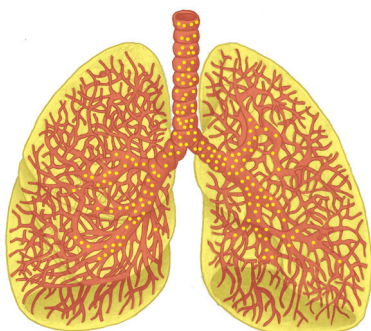
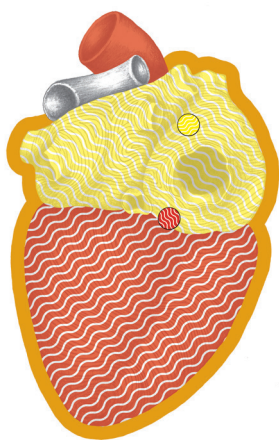

Voor therapeuten met een hart en patiënten met gezond verstand

Een nieuw begrip van gezondheid en ziekte

Een nieuwe geneeskunde op basis van de 5 Biologische Natuurwetten

ontdekt door Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

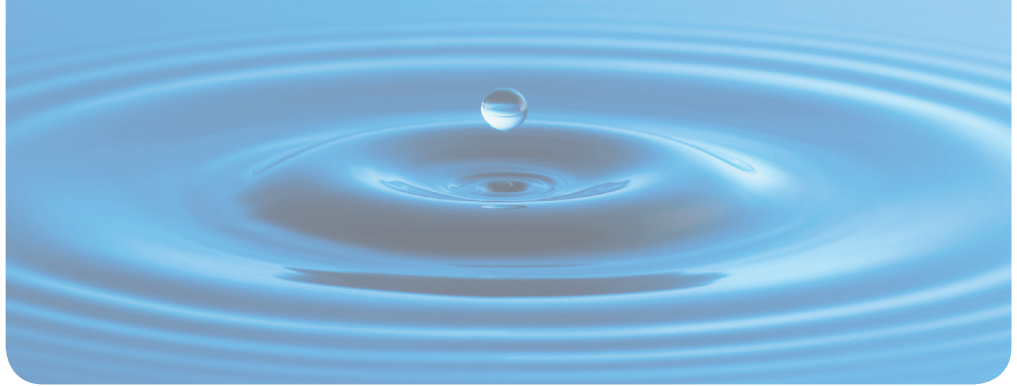

21e Duitse editie
(NL vertaling)

Informeer jezelf zolang je gezond bent

*Iedereen die zijn tijd ver vooruit is,
wordt eerst jarenlang uitgelachen.
Als men de ontdekking eindelijk begrijpt,
vindt iedereen het vanzelfsprekend.*

Wilhelm Busch

Inleiding

Beste lezer, sommige dingen die je hier leest, zullen twijfels oproepen. Dat is oke. Toen ik 20 jaar geleden voor het eerst over deze samenhangen leerde, kon ik het ook allemaal niet geloven.

Gelukkig hoeft je de Nieuwe Geneeskunde niet te geloven, maar kun je het zelf controleren, aan je eigen lichaam. Bijvoorbeeld als je zelf een keer verkouden bent en je je dan realiseert dat net daarvoor iets „stonk“ (gebeurtenis waar een „luchtje“ aanzat). Beetje bij beetje verandert geloof in weten.

De 5 Biologische Natuurwetten openen de deur naar een compleet nieuwe kijk op gezondheid en ziekte.

Achter ons ligt de oude klassieke geneeskunde, vóór ons de prachtige natuur in al haar schoonheid, en in nauwe samenhang daar-

mee een nieuwe geneeskunde, wetenschappelijk logisch en toch oneindig menselijk.

Dat de klassieke geneeskunde op haar eigen terrein door logische argumenten wordt verslagen, kan men alleen maar de ironie van het lot noemen.

De 5 Biologische Natuurwetten kunnen ziekten (inclusief psychoses) op een begrijpelijke manier verklaren. Ze kunnen bewezen worden bij de eerste de beste patiënt en vereisen geen hypothesen (onbewezen veronderstellingen).

De bekende medische journalist Schmidtsberger stelt: „Als Dr. Hamer gelijk heeft, hebben de boeken van de reguliere geneeskunde alleen nog maar de waarde van oud papier!“

In deze korte inleiding wil ik de 5 Biologische Natuurwetten op een eenvoudige en begrijpelijke manier uitleggen voor niet-medische mensen.

Hoewel het voornamelijk over kanker zal gaan, beschrijven de 5 Biologische Natuurwetten de uitlokkende factoren en het mogelijke verloop van bijna alle ziekten.

Deze wetten werken of we ze kennen of niet, of we erin geloven of niet. Ze gelden voor mensen, dieren en, in aangepaste vorm, ook voor

De ontdekker

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer werd geboren in 1935.

Hij studeerde medicijnen, natuurkunde en theologie, werd in 1972 specialist in interne geneeskunde en werkte als internist in het universiteitsziekenhuis in Tübingen, waar hij jarenlang kankerpatiënten behandelde. Bovendien kreeg hij bekendheid door medische patenten: Dr. Hamer vond een scalpel uit die plastische chirurgie bijna zonder bloeden mogelijk maakte: de „Hamerse scalpel“, een speciale botzaag en nog veel meer.

In 1976 besloot het gezin, dat uit 6 personen bestond, (zijn vrouw was ook arts) zich in Italië te vestigen. Dr. Hamer was van plan om een praktijk voor arme mensen te openen.

Alles verliep volgens plan, maar plotseling werd de familie opgeschrikt door een tragisch ongeval in 1978: hun geliefde zoon Dirk werd, tijdens een boottocht op Corsica, neergeschoten door de dronken Prins Emanuel van Savoye. Na 18 operaties stierf hij in de armen van zijn vader. Drie maanden later bleek Dr. Hamer teelbalkanker te hebben.

Omdat hij tot dan toe altijd gezond was geweest, kwam het bij hem op, dat deze ziekte in verband zou kunnen staan met het verlies van zijn zoon.

Na zijn herstel wilde hij dit ophelderen. Op dat moment werkte hij als hoofdarts in de kankerkliniek van München en hij vroeg zijn patiënten of er in hun leven vóór de ziekte ook een schok-ervaring had plaatsgevonden.

En inderdaad, hij kon dat bij iedereen vinden,

planten. Onafhankelijk daarvan kunnen symptomen natuurlijk ook worden veroorzaakt door verwondingen, vergiftiging (fluor, jodium, vaccinaties, Coca-Cola, kunstmatige zoetstoffen, enz.) en gebreksziekten (bijvoorbeeld scheurbuik door een tekort aan vitamine C).

zonder uitzondering! Alle 200 onderzochte patiënten konden hem over een dergelijke gebeurtenis vertellen.

Toen Dr. Hamer zijn ontdekkingen onder de artsen ter discussie stelde, kreeg hij de keuze de kliniek te verlaten of zijn stellingen „af te zweren“.

Dr. Hamer wilde zijn ontdekkingen niet verwerpen, bleef standvastig en ging dag en nacht door met zijn onderzoek. Toen hij kort daarna de kliniek verliet, kon hij de eerste natuurwet formuleren, de „IJzeren Regel van Kanker“.

Deze 200 patiënten werden tot op heden meer dan 60.000 gevallen die onderzocht en geëvalueerd zijn. Er werd geen enkele uitzondering op deze wet gevonden.

Men vermoedde al lang dat nare gebeurtenissen in iemands leven kanker konden uitlokken. Nu werd er voor het eerst wetenschappelijk bewijs geleverd.

Tot 2004 noemde Dr. Hamer zijn ontdekkingen „Nieuwe Geneeskunde“. Uiteindelijk gebruikte hij de namen „German New Medicine“ of „Germaanse Geneeskunde“.

Omdat deze namen door Dr. Hamer geregistreerd zijn, verwijs ik vanaf nu naar de 5 Biologische Natuurwetten (5BN) of Nieuwe Geneeskunde.

Op 2 juli 2017 overleed Dr. Hamer in ballingschap in Noorwegen. In overeenstemming met zijn wensen werd hij begraven in Erlangen (Duitsland). Hier had hij zijn vrouw leren kennen en bracht hij zijn gelukkigste jaren door.

1. BIOLOGISCHE NATUURWET¹

Het conflict

- 1. Criterium:** elke ziekte - hierna Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) genoemd - ontstaat door een ernstige, onverwachte, dramatische en isolatieve conflictschok, die tegelijkertijd op de drie niveaus: psyche, hersenen en orgaan plaatsvindt.
- 2. Criterium:** de conflictinhoud, d.w.z. het gevoel, de ervaring tijdens de schok, bepaalt in welk deel van de hersenen en in welk orgaan een ZBS tot uiting komt.
- 3. Criterium:** het verloop op de drie niveaus psyche, hersenen en orgaan is synchroon.

Een conflictschok zet het individu onverwacht „op het verkeerde been“.

Als aan de bovenstaande criteria wordt voldaan, spreken we van een biologisch conflict of gewoon van een conflict, dat iemand heeft doorgemaakt.

Kleine conflicten veroorzaken onschuldige ziekten, grote conflicten veroorzaken grote ziekten. Mijn ervaring is dat de zorgen en ontberingen van het dagelijks leven zich ook kunnen verdichten tot biologische conflicten.

Typische zinnen: „*Dat is de druppel die de emmer deed overlopen!*“. „*Nu is het genoeg!*“ „*Ik kan er niet meer tegen!*“

Klassieke biologische conflicten worden echter gekenmerkt door een zeker verrassings-element en er is geen uitweg.

Men wordt persoonlijk uitgedaagd en staat er op dit moment alleen voor. Men kan of wil het niet „van zich afzetten“, kan of wil er niet over praten (isolatief).

Het verstand en onze logica spelen op dit moment geen rol. We voelen en ervaren een schok. Dat is genoeg en dat alleen telt.

Precies op het moment van deze gebeurtenis start een specifiek Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) en veranderen onze psyche, onze hersenen en het bijbehorende orgaan. De inhoud van het conflict bepaalt welk deel van de hersenen en welk orgaan zich aanpassen in een poging een oplossing te bieden.

¹ Verkort en vereenvoudigd uit: Kanker en alle zogenaamde ziektes, van Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer, p. 28, Verlag Amici di Dirk 2004, ISBN 84-96127-13-3.

Een computertomografie (CT) = röntgentomografieprocedure vertegenwoordigt een belangrijke verdere ontwikkeling van het „normale“ röntgenbeeld en is één van de belangrijkste werkinstrumenten in de radiologie.

De CT levert röntgenbeelden van de hersenen op verschillende parallele niveaus. De standaard hersen-CT maakt ongeveer 30 fotografische „plakjes“ door de hersenen.

Omdat CT-scans een hoge stralingsbelasting met zich meebrengen en duur zijn, worden ze meestal alleen in speciale gevallen gedaan.

Een praktijkvoorbeeld

Een moeder staat op de stoep met haar buurvrouw te praten en houdt haar 4-jarige dochter bij de hand. Het meisje ziet een speelkameraadje aan de overkant van de straat.

Plotseling rukt ze zich los en rent de straat op. De moeder hoort het piepen van autobanden en ziet haar kind het volgende moment roerloos op het asfalt liggen.

Precies op dat moment komt de schok. Het raakt haar als een donderslag bij heldere hemel. Ze wordt ineens op het „verkeerde been“ gezet. Het gebeurt onverwacht en de situatie is dramatisch.

Een typisch voorbeeld van een conflict. Vanaf dit moment start bij de jonge vrouw een ZBS - in dit geval een „moeder-kind zorgconflict“.

Laten we verder gaan met het voorbeeld: het kind is ernstig gewond, de moeder vergezelt haar dochter naar het ziekenhuis.

Het kind wordt geopereerd, maar de toestand blijft kritiek, de artsen weten niet of het kind zal overleven.

De vrouw heeft een biologisch conflict geleden en bevindt zich nu in de „conflictactieve fase“, ook wel de koude fase genoemd.

Psyche, hersenen en orgaan zijn nu veranderd:

Psyche

Permanente stress. De vrouw denkt dag en nacht aan haar dochter (= obsessief denken). Ze slaapt weinig of slecht, heeft geen eetlust, valt af en heeft koude handen en voeten.

Hersenen

Vanaf het moment van het conflict zien we in haar kleine hersenen, precies in het borstkliercentrum, een scherpgerande „Hamerse Haard“.

Orgaan

In het borstklierweefsel neemt de stofwisseling toe en vindt celdeling plaats = borstkanaker. Op het eerste gezicht lijkt dit misschien niet logisch. Maar hoe ziet het eruit als we de situatie biologisch bekijken?

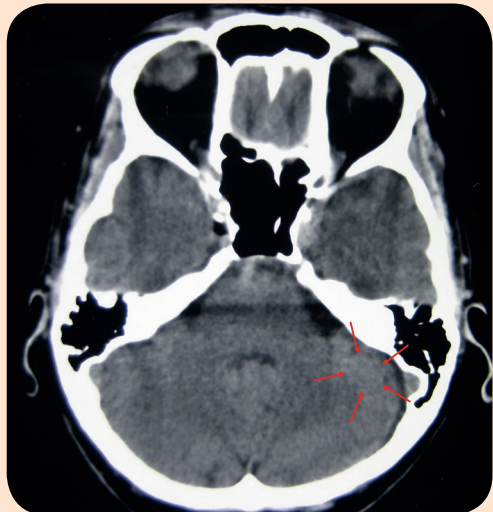
De Hamerse Haard

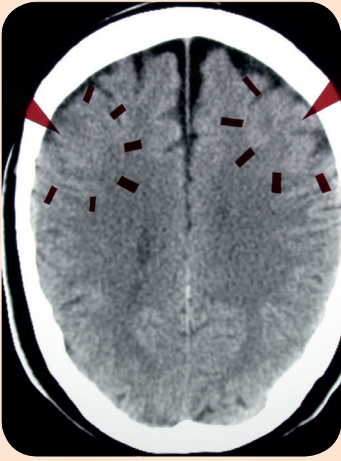
Een ernstige conflictschok laat zichtbare sporen achter in de hersenen.

Deze bolvormige formaties zien eruit als ronde schijven op de CT van de hersenen.

Ze werden door de tegenstanders van Dr. Hamer „komische Hamerse Haarden“ genoemd. De naam Hamerse Haard is blijven bestaan.

De rode pijlen in de afbeelding wijzen op een terugkerende actieve Haard in de rechter kleine hersenen, die betrekking heeft op de borstklieren van de linkerborst (moederkind-zorgconflict).

De locatie van de Hamerse Haard geeft exacte informatie over welk orgaan zich aanpast.

Bovendien kan men zien of het conflict nog actief is (scherp omrand) of dat de patiënt zich al in de herstelfase bevindt (wazig door het vasthouden van water = oedeem).

Je zou deze Hamerse Haard ook „vingerafdrukken van de ziel“ kunnen noemen.

Ze zijn het levende bewijs dat de psyche alle organen aanstuurt via de hersenen.

Op de foto zie je twee scherpgerande HH-en (relais voor strottenhoofd en bronchiën), wat betekent dat de conflicten nog actief zijn, d.w.z. nog niet opgelost.

Een vergelijkbare situatie in het dierenrijk

Het lammetje van een moederschaap raakt gewond door een wolf.

Ze mobiliseert al haar reserves, „draait“ op volle toeren, staat onder constante stress en doet haar uiterste best om haar jong terug te krijgen.

Het moederschaap lijdt een moeder-kind zorgconflict, waardoor haar borstklierweefsel zich begint te vermenvuldigen.

Hierdoor komt er meer moedermelk beschikbaar voor haar jong, dat extra voeding nodig heeft voor een snel herstel.

Dit is precies de biologische betekenis, een geschenk van de natuur dat nog steeds zijn betekenis heeft bij primitieve volkeren: een gewond kind kan sneller herstellen.

Maar terug naar ons praktijkvoorbeeld

Het kind ligt nog steeds in het ziekenhuis. De moeder staat nog steeds onder constante stress. Zolang het moeder-kind zorgconflict duurt, zolang groeit ook de borstkanker. Weken later kondigt de dokter aan:

„Uw dochter heeft het gered, ze zal er geen blijvende schade aan overhouden!“

Voor de moeder is dat ongetwijfeld het mooiste nieuws dat ze zich voor kan stellen = oplossing van het conflict.

Dit is precies het moment waarop de genezingsfase begint.

Ze geniet weer van het leven, maar zou het liefst dag en nacht slapen, is lusteloos en heeft hoofdpijn door de zwelling (oedeem) in de hersenen.

In dit geval zijn de kleine hersenen getroffen.

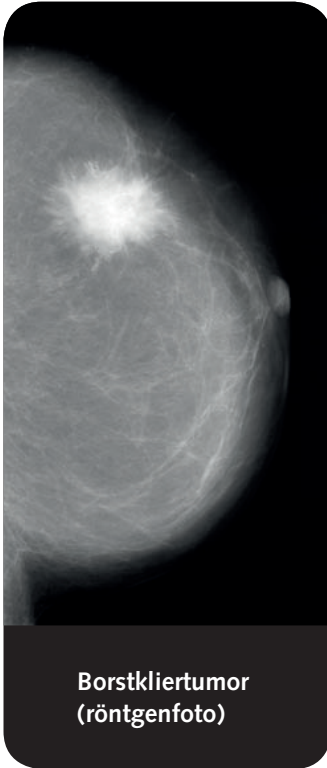
Hier vindt het herstel van de conflictinslag plaats.

Ook keert de eetlust terug en heeft ze warme handen. Maar het belangrijkste is dat het toegenomen borstklierweefsel (borstkanker) afneemt.

Als je de borst in dit stadium zou zien, zou je geneigd zijn het tegenovergestelde te denken, omdat de borst nu warm en gezwollen is.

De knobbel is zelfs dikker dan voorheen.

Maar dit zijn tekenen dat de herstelfase is begonnen. Want de tuberculosebacteriën zijn nu aan het werk om de overtollige borstklierzellen af te breken.

**Borstkliertumor
(röntgenfoto)**

Maar daarover later meer. Bij welk orgaan een Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) start, wordt bepaald door hoe het gevoelsmatig wordt ervaren op het moment van de conflictschok.

Nog een ander voorbeeld

Een vrouw betrapt haar man in bed met een andere vrouw. Ze kan dit op verschillende manieren ervaren:

- bijv. als een „seksueel frustratieconflict“: *„Waarom heeft hij seks met haar en niet met mij?“* - getroffen orgaan: baarmoederhals.
- of als een „centraal eigenwaardeconflict“: *„Ik kan niet concurreren met deze jonge vrouw!“* - getroffen orgaan: lumbale wervelkolom.
- of als een „angst-walgingsconflict“, bijvoorbeeld als de andere vrouw een prostituee is. Dat manifesteert zich als hypoglykemie (alvleesklier).
- of een „territoriummarkering-conflict“: *„Dit is mijn man en mijn bed en beide behoren tot mijn territorium!“* > blaasontsteking in de herstelfase.
- of ze houdt niet meer van haar man, heeft zelf een vriend = geen conflict, geen ZBS.

Elk van deze ZBS-en is „op maat gemaakt“ en vervult altijd een heel specifiek biologisch doel.

„Hersentumor“

Een Hamerse Haard (HH) nadat het conflict is opgelost: de scherp omrande ringen zijn niet langer zichtbaar. De lichtere rand bestaat uit opgeslagen contrastvloeistof. Dit stadium van herstel is wat de reguliere geneeskunde een „kwaadaardige hersentumor“ noemt.

Volgens de Nieuwe Geneeskunde zijn deze structuren het gevolg van terugkerende conflicten. De overlevingskans hangt af van hoeveel conflictmassa er is opgebouwd en of het mogelijk is om in vertrouwen te blijven.

Een groot deel van de patiënten overlijdt aan angst en paniek en aan de behandelingen.

2. BIOLOGISCHE NATUURWET²

DE TWEEFASIGHEID VAN „ZIEKTEN“

In de reguliere geneeskunde kennen we het autonome (onwillekeurige) zenuwstelsel. Deze bestaat uit 2 delen die elkaars tegen-speler zijn: de „sympathicus“ (= de zenuw die voor activiteit zorgt) en de „parasympathicus“ (= de zenuw die voor rust zorgt).

Het **sympathische** zenuwstelsel regelt de lichaamsfuncties overdag, als we wakker zijn (werk, sport, stress).

Het **parasympathische** zenuwstelsel neemt het commando over tijdens de nacht: rust, ontspanning en herstel. In het normale dag- en nachtritme wisselen beide elkaar gelijk-

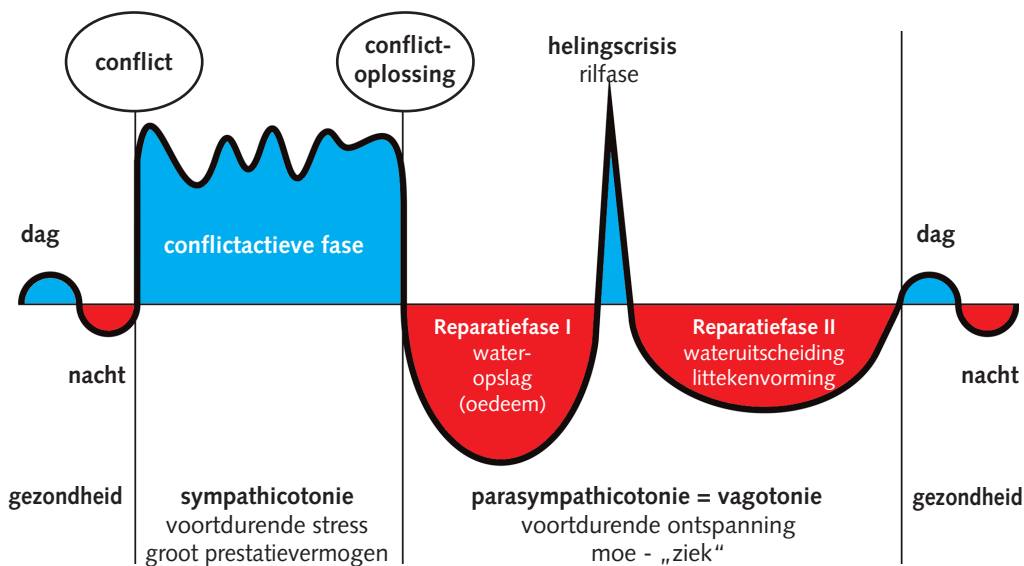
matig af, vergelijkbaar met de slinger van een wandklok. Dit zou de ideale toestand zijn waarin we ons goed en gezond voelen (zie grafiek linker kolom).

Dr. Hamer heeft nu echter ontdekt dat het lichaam na een conflictschok (= biologisch conflict) automatisch overschakelt op permanente stress. Ieder van ons kan dit bij zichzelf observeren: er gebeurt een drama - extreme spanning (biologisch conflict): onmiddellijk krijgen we koude handen, hebben geen honger-gevoel, het hart klopt sneller, de ademhaling wordt versneld en onze gedachten draaien maar om één ding.

We bevinden ons nu in de „koude fase“, in permanente stress, „conflictactief“ genoemd.

² Verkort en vereenvoudigd uit: Kanker en alle zogenaamde ziektes, van Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer, p. 44, Verlag Amici di Dirk 2004, ISBN 84-96127-13-3. Afbeelding is gebaseerd op de grafiek op p.45.

Het verloop van ziekten, mits het conflict definitief wordt opgelost - onze belangrijkste grafiek.

Nu regeert ook 's nachts het „sympathische zenuwstelsel“: we slapen slecht of helemaal niet (zie grafiek 2e kolom).

Laten we eens terugdenken aan de moeder met het zorgconflict over haar kind: ze weet niet of haar kind het ongeluk zal overleven. Ze is conflictactief, heeft koude handen, valt af, slaapt nauwelijks.

Wekenlang slaat de slinger extreem door in de richting van sympathicotonie. Dan komt het verlossende bericht:

„Uw kind wordt weer gezond.“

Na dit wonderbaarlijke nieuws slaat de slinger net zo heftig door naar de andere kant. De vrouw valt in sterke parasymphaticotonie; de 2e fase, de herstelfase is begonnen:

Warme handen, eetlust, behoefte aan slaap, koorts, hoofdpijn en natuurlijk de ontstoken, gezwollen borst. De duur van de herstelfase, ook wel de „warme fase“ genoemd, hangt af van hoe intens het drama is ervaren en de duur van de conflictactiviteit.

Halverwege wordt de herstelfase onderbroken door de helingscrisis (zie grafiek 3e kolom).

Deze tijd is de meest kritieke fase tijdens de hele cyclus.

De bekendste helingscrisissen zijn de epileptische aanval en de hartaanval, maar ook een gewone niesbui.

Vaak ervaren we in deze „koude dagen“ het conflict even kort opnieuw, zowel mentaal als fysiek.

In deze crisis wordt het roer weer omgegooid naar normaal.

De wateropslag in de hersenen en organen wordt eruit geperst en daarom wordt deze helingscrisis gevolgd door de zogenaamde „plasmafase“.

De oude plattelandsdokters kenden deze kritieke fase heel goed.

Ze zeiden dan: „... als hij de komende dagen overleeft, komt hij er doorheen.“

Helaas weten onze huidige artsen er nauwelijks iets vanaf.

Niemand kan bijvoorbeeld verklaren waarom hartaanvallen (helingscrisis) bijna altijd plaatsvinden tijdens rust en ontspanning.

Als het de schuld zou zijn van „verstopte kransslagaders“, zoals de reguliere geneeskunde zegt, zouden ze moeten optreden tijdens lichamelijke inspanning (werk, sport).

In feite is het hartinfarct de helingscrisis van een „territoriumverlies-conflict“ (ongewenste pensionering, ontslag, de partner loopt weg), dat alleen gevaarlijk kan worden als het conflict al langer dan 9 maanden permanent actief is en daarna wordt opgelost.

Het interessante van de tweede natuurwet is het feit, dat de meeste ziektesymptomen pas in de tweede fase opduiken en dus eigenlijk herstelsymptomen zijn (verkoudheid, hoest, blaasontsteking, neurodermitis, etc.), die normaal gesproken niet „behandeld“ hoeven te worden.

Als de herstelfase echter zeer intensief verloopt, is ondersteuning middels natuurgeneeskunde (theeën, kompressen, homeopathie, etc.) of reguliere geneeskunde (bijv. pijnstillers of krampwerende middelen) te rechtvaardigen.

Operaties zijn in sommige gevallen ook nuttig en noodzakelijk.

Als men een conflict helemaal niet op kan lossen, zal er na verloop van tijd vermagering en verzwakking optreden.

Het organisme wordt zwakker en zwakker totdat de persoon sterft.

Het is beter als we in ieder geval met het conflict in het reine komen, d.w.z. dat het nog steeds actief is, maar dat we ermee kunnen leven (= naar beneden getransformeerd).

Links- of rechtshandig?

De biologische handigheid is heel belangrijk voor ons. Het is bij ieder van ons vastgelegd in de hersenen (al voor de geboorte) en blijft het hele leven hetzelfde.

De klaptest

Rechterhand boven: biologisch rechtshandig

Klap in je handen en let op welke hand leidend is. Dat is de hand die bovenop ligt of actief klappt.

Het is mogelijk dat je linkshandig bent, hoewel je eerder dacht dat je rechtshandig was, omdat veel mensen als kind zijn omgevormd.

Het bepalen van de handigheid is één van de belangrijkste dingen in de Nieuwe Geneeskunde, omdat er een eenvoudige regel uit volgt.

Voor rechtshandigen, zowel vrouwen als mannen, geldt het volgende:

De linkerhelft van het lichaam is de moeder/kind-kant (de eigen moeder, de eigen kinderen of mensen en dieren die men als kind ervaart).

De rechterhelft van het lichaam is de partnerkant (vader, broers en zussen, zaken- of levenspartner).

Voor linkshandigen, ongeacht hun geslacht, is het precies andersom.

Linkerhand boven: biologisch linkshandig

Als een rechtshandige persoon bijvoorbeeld klachten heeft aan zijn linkerknie, dan heeft het conflict te maken met moeder of kinderen. Bij de knieën gaat het om het „sportief-eigenwaardeconflict“. In dit geval in relatie tot moeder of kinderen.

De pijnlijke linkerschouder van een linkshandige duidt op een „eigenwaarde-inbreukconflict in relatie tot een partner“, die in de herstelfase zit (iedereen behalve moeder of kinderen).

Bijv. het schuldgevoel: „*Wat ben ik toch een slechte partner!*“.

Ons praktijkvoorbeeld

Als de vrouw van wie het kind een ongeluk heeft gehad rechtshandig is, dan weten we al welke borst getroffen is: de linker moeder/kind borst.

Let er eens op hoe een rechtshandige vrouw haar kind draagt: het gezicht van het kind ligt meestal tegen haar linkerborst.

Daarom start het ZBS (Zinvol Biologisch Speciaalprogramma) in de linkerborst.

3. BIOLOGISCHE NATUURWET³

HET DOOR DE EVOLUTIE BEPAALDE SYSTEEM VAN „ZIEKTEN“

Dr. Hamer observeerde het volgende: enerzijds zijn er kankersoorten waarbij tumoren in de conflictactieve fase groeien en afgebroken worden in de herstelfase.

Aan de andere kant zijn er kankersoorten waarbij het tegenovergestelde het geval is: in de conflictactieve fase vindt celafbraak plaats, die vervolgens in de herstelfase overmatig door nieuw weefsel wordt hersteld.

Met andere woorden, structuren of tumoren die pas in de herstelfase ontstaan. Een tegenstrijdige en schijnbaar onlogische gang van zaken.

Dr. Hamer loste het raadsel op met behulp van de embryologie en de kennis van de betekenis van de drie kiembladen: In de biologie kennen we het binnenste, middelste en buitenste kiemblad.

Het spijsverteringskanaal wordt bijvoorbeeld gevormd uit de binnenste kiemlaag, het bewegingsapparaat uit de middelste en de zintuigen en opperhuid uit de buitenste kiemlaag.

Dr. Hamer ontdekte echter ook dat elk van deze „weefseltypen“ wordt aangestuurd door een specifiek deel van de hersenen en reageert op zeer specifieke conflicten, hetzij met celgroei, hetzij met celverlies.

Hij ontdekte dat de door de hersenstam aangestuurde „organen van het binnenste kiemblad“ celgroei maken in de stressfase en celafbraak in de herstelfase, net als de, door de kleine hersenen aangestuurde, organen van het middelste kiemblad (= oud mesoderm).

De organen van de middelste en buitenste kiembladen, die worden aangestuurd door

het hersenmerg (= nieuw-mesoderm) en de hersenschors, gedragen zich echter op een compleet tegenovergestelde manier en reageren met celverlies in de conflictactieve fase en met celgroei in de herstelfase.

Sommige organen zijn gevormd uit delen van de verschillende kiembladen, wat het nog ingewikkelder maakt.

Maar laten we het geheel eens bekijken aan de hand van ons praktijkvoorbeeld van borstkanker:

Bij de moeder groeiden extra borstklieren tijdens de conflictactieve fase, aangestuurd door de kleine hersenen.

In de herstelfase wordt het overvloedige weefsel weer afgebroken op commando van de kleine hersenen.

Maar de borst bestaat ook uit weefseldelen van het buitenste kiemblad, namelijk de melkkanalen - deze voeren de melk naar buiten toe, naar de tepel.

De melkkanaaltjes hebben met een andere conflictinhoud te maken, namelijk „*mijn kind of partner werd van mijn borst gerukt*“ - we noemen dit een scheidingsconflict.

Zulke scheidingsconflicten leiden tot een „Hamerse Haard“ (HH) in de hersenschors.

Als de moeder het ongeluk op deze manier had ervaren, wat heel goed mogelijk zou zijn geweest, zouden de melkkanaaltjes reageren met celverlies tijdens de conflictactieve fase.

In de herstelfase zouden de ontbrekende

³ Verkort en vereenvoudigd uit: Kanker en alle zogenaamde ziektes, van Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer, p. 67, Verlag Amici di Dirk 2004, ISBN 84-96127-13-3.

collagen opnieuw worden opgebouwd. Deze keer op commando van de hersenschors.

Toegegeven, het deel van de verschillende kiembladen is misschien niet meteen te begrijpen, maar dat hoeft ook niet. Daar zijn boeken en websites voor.

Het belangrijkste is dat we nu weten dat alle processen in het lichaam een bepaald systeem volgen.

We weten welk conflict welk hersengebied en welk orgaan beïnvloedt, en we weten precies wat daar gebeurt.

We weten bijvoorbeeld dat een „ik heb mijn

neus ervan vol- conflict“ („*dat zaakje stinkt!*“) ervoor zorgt dat er een HH ontstaat in de hersenschors en in de conflictactieve fase voor celafname in het neusslijmvlies zorgt.

In de herstelfase worden de cellen weer aangevuld - we hebben het nu over snotteren.

Het „intellectuele eigenwaardeconflict“ („*Ik ben te dom voor dit werk!*“) produceert een HH in het hersenmerg en celafname in de halswervelkolom.

In de herstelfase wordt de botsubstantie weer opgebouwd (= nekpijn).

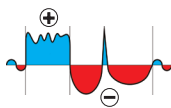
Het verschillende gedrag van de kiembladen met als voorbeeld de borst

De borstklieren behoren tot het middelste kiemblad

- > celopbouw in conflictactiviteit
- > celafbraak in de herstelfase

conflict:

**zorg-, strijd-
of nestconflict**

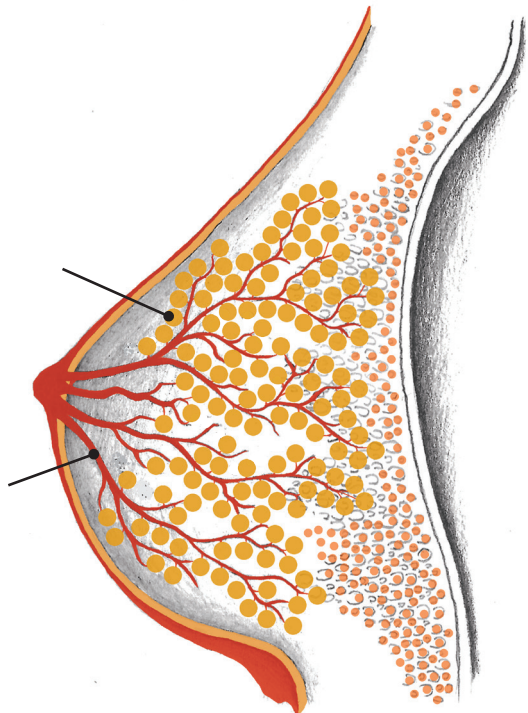
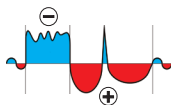

De melkkanaaltjes van de borstklier behoren tot het buitenste kiemblad

- > celafbraak in conflictactiviteit
- > celopbouw in de herstelfase

conflict:

scheidingsconflict
(„*er is iemand van de borst gerukt*“)

Afbeelding is gebaseerd op de grafiek van Dr. Hamer, Wetenschappelijke tabel van de Nieuwe Geneeskunde, omslag p. 3 linksboven, Uitgeverij Amici di Dirk.

De indeling van de kiembladen

Binnenste Kiemblad (hersenstam)	Middelste Kiemblad (kleine hersenen)	Middelste Kiemblad (hersenerg)	Buitenste Kiemblad (hersenschors)
spijsverterings-organen nierverzamel-buisjes, longblaasjes, baarmoeder-slijmvlies, prostaatklieer gladde spieren etc.	binnenste- en buitenste huidlagen: lederhuid, hartzakje, buik- , longvlies, borstvlies, zenuwscheden, borstklieren etc.	steun- en bindweefsel: botten, kraakbeen, pezen, banden, voeding van dwarsgestreepte spieren, bloed- , lymfevaten, eierstok, etc.	zintuigen, opperhuid, kransslagaders, kransaders, slijmvliezen, bronchiale en strottehoofd- slijmvlies, blaasslijmvlies, enz.
brok- conflicten - iets („een brok“) niet krijgen of niet kwijt kunnen raken	schening van integriteit, bezoedeling- , aanval- zorg- , strijd- , of nest- conflict	eigenwaarde - conflicten, gebrek aan zelfvertrouwen, twijfel of iemand wel goed genoeg is	sociale conflicten scheidings- conflicten, territorium- conflicten, walgings- of weerstand- conflicten
conflictactief functie- verhoging, celgroei adeno-carcinoom	conflictactief functie- verhoging, celgroei adenoïde tumor	conflictactief functie- vermindering celafbouw necrose	conflictactief functie- vermindering, celafbouw ulcera (zweren)
			
reparatiefase functie- normalisering, celafbouw	reparatiefase functie- normalisering, celafbouw	reparatiefase functie- verhoging, celopbouw	reparatiefase functie- verhoging, celopbouw
			

4. BIOLOGISCHE NATUURWET⁴

HET DOOR DE EVOLUTIE BEPAALDE SYSTEEM VAN DE MICROBEN

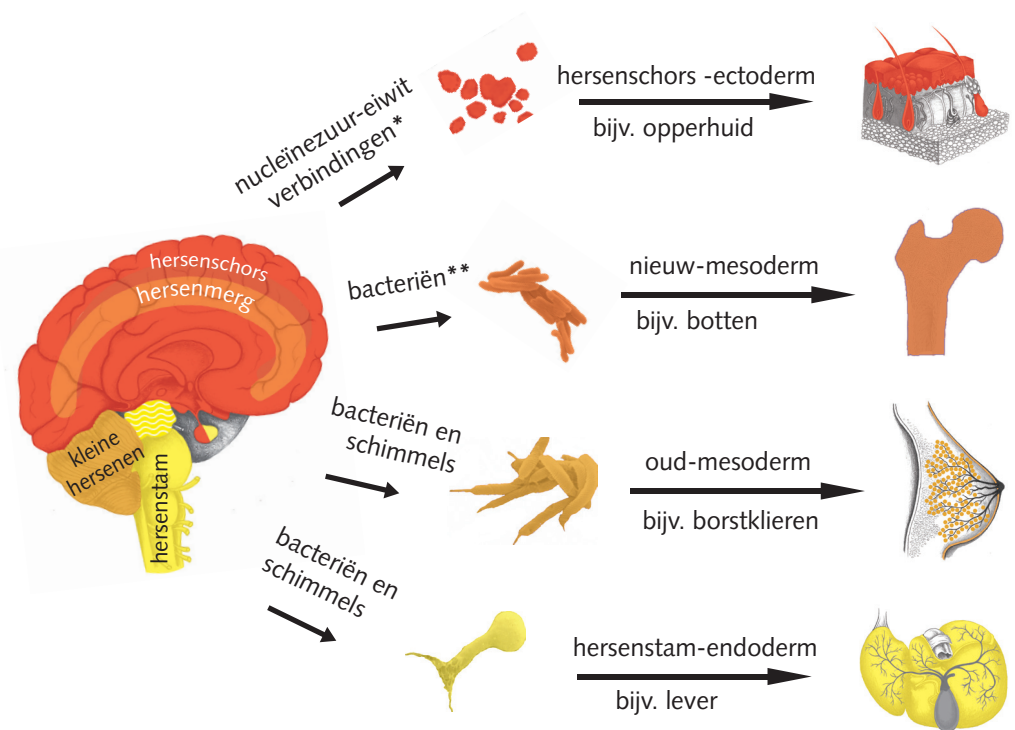
In de reguliere geneeskunde zijn de microben in „goede“ (bijv. darmbacteriën, mond- en vaginale flora) en „kwaadaardige“ (bijv. tuberkelbacteriën) ingedeeld.

Men dacht dat de „kwaadaardigen“ schuldig waren aan veel ziekten. Deze ziekten werden infectieziekten genoemd. Deze ernstige

vergissing gebeurde, omdat er inderdaad bij veel „ziekten“ schimmels of bacteriën werden gevonden. Een vergelijking met de brandweer - iemand analyseert de oorzaak van grote branden: „Ik heb alle grote branden van de afgelopen decennia geëvalueerd. Het resultaat is duidelijk. Bij elke brand waren, zonder uitzondering, brandweerauto's aanwezig. Daarom zijn deze voertuigen de oorzaak van de branden.“

⁴ Verkort en vereenvoudigd uit: Kanker en alle zogenaamde ziekten door Dr. Hamer, p. 74 e.v., Verlag Amici di Dirk 2004.

De aansturing van microben door de verschillende hersendelen

Afbeelding is gebaseerd op de grafiek Dr. Hamers, Wetenschappelijke tabel van de Nieuwe Geneeskunde® p. 2, stand november 2006, Amici di Dirk Verlag.

* De rol van deze nucleïnezuur-eiwitverbindingen is nog onduidelijk.

**Het is ook onduidelijk of bacteriën daadwerkelijk in het nieuw-mesoderm werken, zoals Dr. Hamer zegt.

Dit is natuurlijk onzin, want iedereen weet dat de brandweer geen branden sticht, maar ze blust. Hetzelfde geldt voor schimmels, bacteriën en virussen (nucleïnezuur-eiwitverbindingen). Zij zijn niet schuldig aan de ziekte, maar optimaliseren de genezing.

Microben zijn al miljoenen jaren onze trouwe metgezellen. We leven met hen in perfecte symbiose, onze hersenen en ons lichaam houden rekening met ze. Onze hersenen geven hen opdrachten om zeer specifieke „operaties“ uit te voeren. Onze kleine microchirurgen bouwen weefsel op of breken het af - en uitsluitend in de herstelfase:

Schimmels, onze oudste metgezellen, ruimen overtollig weefsel van de binnenste kiembladen op (bijv. candidaschimmel in de darmen, spruwschimmel in de mond) op bevel van de hersenstam. Nachtzweeten is een duidelijk teken dat ze in actie zijn.

Bacteriën

Er zijn veel verschillende soorten. Elke bacterie heeft een bepaald „speciaal gebied“, bijv. de gonokokken horen bij de urogenitale wegen of de corynebacteriën bij de keel. Bacteriën worden aangestuurd door de hersenstam of de kleine hersenen en breken weefsel af tijdens de herstelfase.

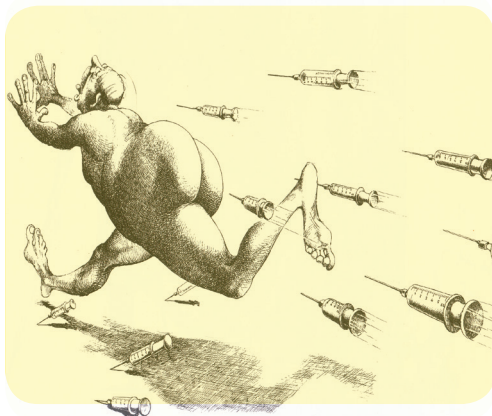
Virussen

Tot op heden is er geen direct bewijs voor virussen als ziekteverwekkers. De „virustesten“ zijn allemaal indirecte testen die gebaseerd zijn op het al dan niet binden van eiwitten aan andere eiwitten.

De zogenaamde PCR-testen geven geen ja-nee resultaat. De drempel waarbij mensen „positief“ testen, kan willekeurig worden ingesteld (door middel van een CT-waarde). Niet voor niets staat op de bijsluiters van deze testen meestal de opmerking: „... niet geschikt voor diagnose ...“. Deze testen zijn niet geschikt, omdat je eerst het geïsoleerde virus nodig hebt. Het bewijs dat deze deeltjes (bijv. COVID-19) ziekten veroorzaken, is ook nog niet geleverd.

Microben zijn belangrijke metgezellen in de kringloop van de natuur. We moeten ze „koesteren“ in plaats van ze bestrijden.

Vaccinaties, tegen welke „ziekten“ dan ook, zijn vanuit het oogpunt van de 5 Biologische Natuurwetten niet alleen zinloos (want ineffectief), maar ook schadelijk vanwege de giftige toevoegingen (fenol, formaldehyde, kwik- en aluminiumverbindingen, nanodeeltjes, etc.).

Als er bijvoorbeeld bacteriën ontbreken, omdat ze zijn uitgeroeid door antibiotica, kan overtollig weefsel niet worden afgebroken.

Het lichaam moet zichzelf dan op een andere manier helpen: het omringt de tumor met een bindweefselkapsel en koppelt het los van de stofwisseling. Op de röntgenfoto vinden we dan in de borst verkalkte oude tumoren, ooit actieve, melkproducerende cellen van een ZBS.

Waar de natuur echter geen rekening mee heeft gehouden, is dat we binnen enkele uren terecht kunnen komen in een andere wereld met microben die vreemd zijn voor ons lichaam (verre reis). Hierdoor kunnen problemen ontstaan. (Een hert zou nooit op een korte vakantie gaan in het regenwoud van Brazilië).

In verband met ons gebit zijn bacteriën ook niet perse „onze vrienden“. In het gebit veroorzaken ze vaak grote problemen door „ongecontroleerde“ vermenigvuldiging.

5. BIOLOGISCHE NATUURWET⁵

DE ZINVOLHEID VAN DE „ZIEKTEN“

Zinvol Biologisch Speciaalprogramma - de naam geeft het al aan:

Elke ziekte heeft een bepaalde betekenis. Het begrijpen van de concrete betekenis van ziekten is waarschijnlijk het mooiste geschenk van de Nieuwe Geneeskunde. Het is vergelijkbaar met het geluksgevoel dat een blinde moet hebben als hij of zij plotseling weer kan zien. Vroeger dachten mensen aan de straf van God of iets anders als ze naar de betekenis zochten. De reguliere geneeskunde heeft zich de vraag

naar de betekenis niet lang gesteld, omdat men ervan uitging dat de mens slechts een zak vol chemische elementen was: een toevalsproduct en daarom vatbaar voor fouten.

Alleen dankzij de 5 Biologische Natuurwetten kunnen we erkennen dat Moeder Natuur het altijd goed met ons voor heeft gehad en alles goed geordend heeft.

Deze ZBS-en zijn oeroud en al miljoenen keren bewezen. Ze starten alleen wanneer we geconfronteerd worden met uitzonderlijke situaties, wanneer we op het verkeerde been worden gezet.

5 Verkort en vereenvoudigd uit: Kanker en alle zogenaamde ziekten, door Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer, p. 78 2004, ISBN 84-96127-13-3

„Goedaardig“ of „kwaadaardig“?

Of een tumor als „goedaardig“ of „kwaadaardig“ wordt geclassificeerd, hangt in de reguliere geneeskunde af van verschillende criteria. Naast de grootte, het uiterlijk en het groeigedrag van de tumor, geven de microscopische bevindingen (biopsie) de doorslag:

Vindt men bij het microscopisch onderzoek veel donkergekleurde cellen van verschillende grootte en cellen met vergrote kernen, dan is de diagnose „kwaadaardig“ (zie rechter foto op de volgende pagina).

Als verklaring: weefselgroei werkt altijd op dezelfde manier in het lichaam:

Eerst zwelt de cel op. De kern en de andere celdelen verviervoudigen zich.

Kort voor de deling is de cel bijna twee keer zo groot als daarvoor. Nu snoert de cel zich in en deelt zich. In plaats van één, hebben we nu twee cellen. De „nakomelingen“ vallen op door de grote kernen in vergelijking met de rest van de celmassa.

In plaats van „kwaadaardig“ zou het correct zijn om van „groeïend weefsel“ te spreken.

De reguliere medische grens tussen „goedaardig en kwaadaardig“ is alles behalve eenduidig.

Histologen spreken elkaar vaak tegen. Name-lijk dan, wanneer weefselgroei net is begonnen of bijna tot stilstand is gekomen.

Tot nu toe begrepen we niet waarom weefsel plotseling begint te groeien.

We dachten dat dit een „foutje van de natuur“ was en noemden het „kwaadaardig“.

Door de 5 Biologische Natuurwetten weten we dat weefsel niet „zomaar“ groeit, maar exacte, begrijpelijke regels volgt.

Het gaat altijd over een Zinvol Biologisch Speciaalprogramma dat wordt aangestuurd door de hersenen.

Als je het weefsel van een embryo of weefsel van een wond die net aan het genezen is onder de microscoop bekijkt, zou je het als

„kwaadaardig“ moeten classificeren: vergrote cellen en vergrote celkernen wijzen op levendige weefselgroei.

Het bindweefsel van een genezende botbreuk verschilt niet van botkankerweefsel. Dit is de herstelfase van een eigenwaardeconflict > celgroei.

Een ander voorbeeld

Tijdens de zwangerschap worden de borsten van een vrouw groter, omdat in deze periode de borstkliercellen zich vermenigvuldigen. Ook hier zou een histologische bevinding „kwaadaardige borstkanker“ kunnen onthullen.

Hetzelfde geldt voor een vrouw die een actief zorgconflict doormaakt („kwaadaardige borstkanker“).

Ook hier: groeiend borstklierweefsel. Als het zorgconflict kan worden opgelost,

stopt de celdeling. In deze fase is de diagnose: goedaardige borstkanker.

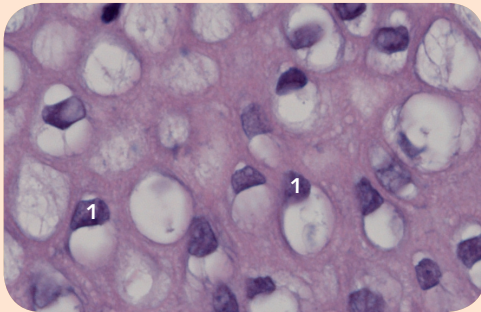
Dan wordt er gezegd: „... *nou, je hebt geluk gehad*“.

Je ziet dat deze indeling in „goedaardig“ en „kwaadaardig“ een overblijfsel uit de Middeleeuwen is en weinig met wetenschap te maken heeft.

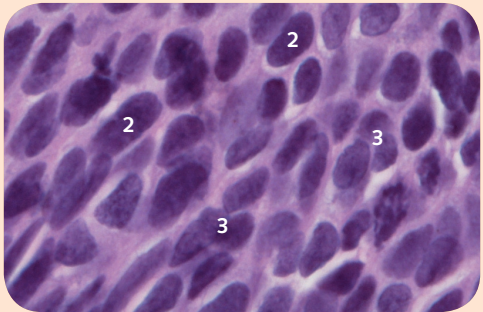
In die tijd waren mensen bang voor de hel. Tegenwoordig vertelt men de mensen een verhaaltje over kwaadaardige kanker, uitzaaiingen en gevaarlijke virussen.

De bedoeling was toen hetzelfde als nu: mensen bang en afhankelijk maken.

Toen werden mensen afhankelijk gemaakt van de kerk, nu worden ze afhankelijk gemaakt van de farmaceutische industrie.

Beide foto's tonen uitstrijkjes van de baarmoederhals van twee verschillende vrouwen (400 keer vergroot). Links zien we cellen van bijna dezelfde grootte met bleke, normaal-kleine celkernen (1). Slechts enkele cellen delen zich = niet-groeiend weefsel. RG-bevinding: „goedaardig of regelmatig“.

Op de rechter foto zien we cellen met sterk vergrote celkernen (2). De donkere kleur van het preparaat duidt op een verhoogde celstofwisseling. Sommige cellen delen zich (3). Alles bij elkaar duidelijke aanwijzingen voor groeiend weefsel. RG-bevinding: „kwaadaardig“. Bevinding van de Nieuwe Geneeskunde: herstelfase van een vrouwelijk territoriumverlies.

Wat is zinvol aan de vermeerdering van borstklierweefsel bij een jonge moeder? (= borstkanker)

Meer borstklieren produceren meer moeder-melk. Meer moedermelk is extra beschikbaar voor het kind. Moeder Natuur wil dat het kind snel beter wordt, dus wordt er meer voeding geproduceerd. Zolang het conflict voortduurt, groeit ook de tumor. Het kind kan als het ware „putten uit de voorraad“ en haalt de ontwik-

De betekenis van darmkanker

„Dat heb ik tot op de dag van vandaag nog niet verteerd.“ De spreektaal leidt ons vaak op het juiste spoor: het gaat om „onverteerbare woede“ of een „lelijke, onderdrukte woede“.

Voorbeeld: een man vertrouwt een grote som geld toe aan een beleggingsadviseur. Plotseling realiseert hij zich dat hij zijn geld nooit meer terug zal zien. Hij is bedrogen.

De betekenis van teelbalkanker

Een man kan een verliesconflict lijden als bijvoorbeeld zijn zoon of vrouw sterft, zijn dochter voorgoed naar een andere stad vertrekt of zijn geliefde kat wordt overreden.

De natuur acht hem niet in staat om zijn gezinsleden de nodige bescherming te bieden en vermindert zijn voortplantingscapaciteit door testikelweefsel af te breken.

Als de man dit verliesconflict kan oplossen, bijvoorbeeld omdat er een nieuw kind wordt geboren, dan vindt er celgroei plaats in de teelballen. Uiteindelijk heeft hij zelfs meer testikelcellen dan voorheen.

Dit is precies waar het om gaat: de nu vergrote testikel produceert meer testosteron (mannelijk geslachtshormoon) en meer sperma.

De stortvloed aan testosteron brengt de man seksueel echt op gang en het vermeerderde

kelingsachterstand, die door het ongeluk is veroorzaakt, snel weer in. Dit oeroude ZBS was nog zinvol bij primitieve volkeren. De partner kreeg zelfs de borst als hij ziek was. Vandaag de dag onvoorstelbaar, maar de natuur trekt zich er niets van aan hoe „modern“ (eigenlijk ver van de natuur af) ons leven tegenwoordig is.

Onmiddellijk start de dikke darm met extra celvermeerdering.

De extra darmcellen zouden het voedsel nog beter verteren en op kunnen nemen - alleen zolang het conflict bestaat.

Het niet kunnen „verteren“ van de „geldbrok“ wordt door de hersenen automatisch doorgegeven aan de darm, want hier gaat het om het verteren van de „voedselbrok“.

sperma zorgt ervoor **dat het verlies snel wordt gecompenseerd.**

Dat de natuur geen onderscheid maakt tussen het verlies van een kat of de eigen zoon als daarbij hetzelfde gevoel ervaren wordt, moeten we gewoon voor kennisgeving aannemen. Wanneer we zoveel van een kitten houden, en we zijn zo getroffen door zijn verlies, begint dit oeroude programma te lopen om snel (eigen) nageslacht te krijgen.

De vrouwelijke tegenhanger zou eierstokkanker zijn. Hier leidt het verliesconflict na oplossing tot een vergrote eierstok en extra oestrogenen. Daardoor is de vrouw meer bereid om te vrijen en zwanger te worden en ziet ze er ook jonger uit. De beste voorwaarden voor zwangerschap; ook hier wil de natuur zorgen voor een snelle vervanging.

De huidontsteking (bijv. neurodermitis)

Een rode, jeukende huid duidt op een „scheidingsconflict“ dat is overwonnen. De biologische betekenis van dit ZBS ligt in de conflictac-

tieve fase, die meestal niet wordt opgemerkt, omdat de symptomen nauwelijks merkbaar zijn. Als we bijvoorbeeld hevig lijden onder het

feit dat het huidcontact met een dierbare is verbroken, begint de huid gevoelloos te worden en te schilferen op de plek waar we juist zo naar de aanraking verlangen.

Dan is er sprake van celafbraak. Tegelijkertijd wordt ons kortetermijngeheugen beperkt. De gevoelloosheid heeft als doel de gewenste aanraking die **zo wordt gemist, uit te wissen, te vergeten**. De prijs voor deze speciale hulp van de natuur betalen we in de herstelfase: onder roodheid, zwelling en jeuk regeneert

Pijn van het bewegingsapparaat

Deze pijn heeft als doel dat de betreffende persoon of het dier zich rustig houdt: net zoals een auto stil moet staan om gerepareerd te kunnen worden, kunnen botten, kraakbeen, pezen en spieren alleen genezen als ze in rust zijn. Bij

de huid zichzelf.

Dit herstelproces wordt neurodermitis genoemd. Als deze huidontsteking steeds terugkomt, komt dat omdat het scheidingsconflict steeds weer plaatsvindt.

Maar het kan ook zijn dat we er steeds weer aan worden herinnerd door begeleidende omstandigheden van het conflict (geuren, mensen, eten, muziek ...).

Deze zogenaamde „sporen“ starten het ZBS elke keer opnieuw (= allergie).

bot vindt een levendige stofwisseling (ontsteking) plaats onder het botvlies.

Wanneer het weefsel geregeneerd is, verdwijnt de pijn. Na het ZBS is het bot zelfs **sterker dan voorheen** („luxegroep“).

Therapie

Allereerst moet de patiënt de verbanden begrijpen of uitgelegd krijgen.

Begrijpen wat er in het lichaam gebeurt, is het belangrijkste voor de getroffene.

Angst en paniek zijn de grootste obstakels op de weg naar genezing.

Hevige pijn kan beter worden verdragen als men weet dat het deel uitmaakt van de herstelfase, dat het voorbij zal gaan en dat het een doel heeft.

Alle maatregelen die het moreel en het zelfherstellend vermogen van het lichaam versterken, zijn zinvol. Omdat de meeste symptomen pas in de herstelfase verschijnen, is therapie soms niet nodig. Operaties en medicatie worden in principe niet afgewezen - ze zijn vaak noodzakelijk.

Natuurlijk is de moderne ongevalleneeskunde helemaal prima. Een operatie, bijvoorbeeld in het geval van een darmobstructie of als een tumor te groot wordt en op andere organen drukt, is absoluut zinvol (gebruik gezond

verstand). Een staaroperatie is ook zinvol, net als het gebruik van een kunstheup als conflictoplossing niet werkt en alle andere opties zijn uitgeput.

Natuurlijk kan ook het hele spectrum van de natuurgeneeskunde worden toegepast. De „apotheek van God“ (bijv. kruiden, water, licht/zon, vitaminen, mineralen, homeopathie) is niet voor niets voor iedereen beschikbaar.

Therapeuten die bekend zijn met de 5BN streven ernaar om de persoon als geheel te begrijpen. Vervolgens onderzoeken we de oorzaak van het conflict, verduidelijken we in welke fase (conflictactief, in herstel of terugkerend) de persoon zich bevindt en zoeken we naar de onderliggende inprenting. Vervolgens zoeken we met de betrokken persoon naar geschikte manieren om te herstellen: bijvoorbeeld verandering van houding (nieuw perspectief), verandering van de externe situatie.

Bronchiale kanker

Ook hier ligt de biologische zin in de conflict-actieve fase. Als een levend wezen lijdt onder een „territoriumangst-conflict“ (bijvoorbeeld als een niet zo succesvol afdelingshoofd bang is dat een jonge, capabele collega zijn plaats kan innemen, of de schoonmoeder gaat inwonen in het gezamenlijke huishouden en bemoeit zich voortdurend met de zaken van de schoondochter), dan begint een ZBS met celafbraak in het bronchiale slijmvlies.

Hierdoor neemt de doorsnede van de bronchiën toe, wat resulteert in een **beter ademhaling**. Dit is precies waar het om gaat, want

alleen met een buitengewone inspanning kan de rivaal uit het territorium worden verdreven. Zoals gebruikelijk, betalen we de prijs voor deze kortdurende prestatieverbetering in de herstel-fase in de vorm van bronchitis (licht conflict) of bronchiale kanker (ernstig conflict) = ontsteking en zwelling tijdens de wederopbouw van het slijmvlies.

„Metastasen“

Dat tumorcellen kunnen uitzaaien, is één van de vele aannames van de reguliere geneeskunde. Er wordt verondersteld dat kankercellen van een tumor uitzaaien en zich ergens in een ander orgaan vestigen.

Bij bloeddonoren zou het dan medisch gezien vanzelfsprekend zijn om het bloed te testen op kankercellen vanwege het risico op overdracht, maar dit wordt niet gedaan.

Vraag uw arts eens waarom niet. Dan krijgt men de meest avontuurlijke antwoorden.

Maar wat zijn metastasen dan wel? Wat is de juiste interpretatie als ze niet uitzaaien?

Deze zogenaamde dochtercellen zijn nieuw ontstane kankers (tweede kankers), vaak door de diagnose en prognoseschokken zoals:

„Het spijt me, we hebben bij u een kwaadaardige borstkanker ontdekt.“

Als je zoiets hoort en de 5 Biologische Natuurwetten niet kent, is het alsof je door de bliksem wordt getroffen. Met andere woorden, er kan een ander conflict ontstaan, als gevolg van de eerste diagnose.

De meeste mensen kunnen zich nauwelijks iets ergers voorstellen.

Als de patiënt op dit moment bijvoorbeeld doodsangst voelt, begint onmiddellijk een

nieuw ZBS. Zo'n „doodsangstconflict“ leidt tot celgroei in de longblaasjes.

Al na een paar weken worden er zogenaamde longtumoren (= longkanker) in de longen gevonden.

Met dit ZBS probeert het lichaam de zuurstofuitwisseling te verbeteren door extra longblaasjescellen. Het lichaam associeert doodsangst met te weinig lucht.

Misschien ervaart de vrouw tegelijkertijd ook een „eigenwaardeconflict“:

„Zonder borsten ben ik als vrouw niets meer waard.“

In dit geval begint een ZBS, botkanker, bij de borstwervelkolom of ribben.

Nu weten we ook waarom we bij dieren zelden „uitzaaiingen“ vinden.

Gelukkig begrijpt de hond het niet als de dokter tegen zijn baas zegt:

„Uw hond heeft kanker ...“

Hij kwispelt hooguit met zijn staart en is blij dat het onderzoek voorbij is. Daarom krijgt hij geen conflict en dus ook geen tweede kanker.

In zeldzamere gevallen zijn tweede kankers het gevolg van andere conflicten of recidieven die onafhankelijk van het eerste conflict/de eerste kanker zijn ontstaan.

Waarom sterven er steeds meer mensen aan kanker?

• Preventieve medische onderzoeken: ik citeer wijlen de Oostenrijkse arts Dr. Roithinger: „Preventieve onderzoeken zijn de laatste mogelijkheid om een gezonde persoon in het ziektesysteem te krijgen“. In deze context sprak hij ook van „sleepnetmethode“.

Bijvoorbeeld borstkankerscreening: bijna elke vrouw krijgt in de loop van haar leven wel een keer een knobbeltje in haar borst.

Vroeger was niemand daarin geïnteresseerd en maakte niemand er een drama van.

Tegenwoordig wordt elk jaar de borst betast, een röntgenfoto gemaakt en, indien nodig, een biopsie uitgevoerd.

> Veel gezonde vrouwen worden van de ene op de andere dag kankerpatiënt. Ze ervaren een diagnoseschok en geven zich vol angst en hoop over aan de soms dodelijke medische behandelingen.

• Elk klein dingetje wordt onmiddellijk opgehelderd - wie zoekt, die vindt - er moet een exacte diagnose worden gesteld. Een voorbeeld: vroeger legde de huisarts een patiënt met hoofdpijn, duibelen en duizeligheid een week in bed. Tegenwoordig wordt de diagnose onmiddellijk gesteld, d.w.z. er wordt een CT-scan gemaakt door een radioloog en er wordt gezocht naar een oorzaak. Dit leidt vaak tot de diagnose „hersentumor“ (hoog sterftecijfer).

• Ons leven wordt steeds onnatuurlijker en zieker: permanente stress in het „normale dagelijkse leven“, vergiftiging door kunstmatige prikkels (mobiele telefoon, tv), industrieel voedsel, vaccinaties, chemtrails, elektrosmog, (bijv. mobiele telefoon, 5G-netwerk, HAARP), gif in water (hormonen, fluor, chloor), medicijnen (bijv. antibiotica), gif in cosmetica en nog veel meer.

Overleeft iedereen in de Nieuwe Geneeskunde?

Nee, de Nieuwe Geneeskunde is geen garantie voor overleving. Het gaat er veel meer om, dat we erkennen dat we „binnen“ de 5 Biologische Natuurwetten leven en, als het onze tijd is, ook sterven.

We begrijpen wat gezondheid en ziekte is, maar vaak hebben we geen andere keuze dan de laatste fase van iemands leven te accepteren en te begeleiden.

Vanuit biologisch oogpunt gebeurt dit wanneer de conflictmassa te groot was of wanneer het conflict zich steeds herhaalde.

Vanuit een groter perspectief gaan we allemaal

op een dag dood, en als iemands uur slaat, dit of dat medicijn niet helpt - dan is het voorbestemd dat het zo gaat.

Helaas wordt er op dit moment met twee maten gemeten: als er ook maar één persoon sterft in de Nieuwe Geneeskunde, dan breekt de hel los: „Hij had nog kunnen leven als hij deze onzin niet had geloofd.“

Ondanks de vele sterfgevallen in de reguliere geneeskunde (45.000 kankerpatiënten per jaar in NL) wordt dan gezegd:

„We hebben ons best gedaan, hij was niet meer te redden.“

Beschermt spiritualiteit tegen conflicten?

Laten we ons een persoon voorstellen die door niets of niemand ter wereld van zijn stuk kan worden gebracht.

Geen enkele gebeurtenis, hoe erg ook, zoals verlies, aanval, scheiding of dood, kan hem van zijn stuk brengen.

Een mens vol liefde, verbonden met God, in

volledige harmonie met zichzelf, één met alles, van niets of niemand afhankelijk, vrij van schokken en vrij van ziekte.

Hoewel dit misschien onrealistisch klinkt, moeten we erkennen dat er mensen zijn die dit ideaal benaderen door middel van spirituele ontwikkeling.

De door Dr. Hamer ontdekte Biologische Speciaalprogramma's zijn, zo men wil, dierlijk-biologische overlevingsprogramma's". We moeten deze „regels van het dierenrijk" gehoorzamen zolang we volledig opgaan in brok-, aanvals-, verdedigings- en territoriumervaringen.

Maar we zijn geen dieren. Door spirituele bewustwording, door rijping en ontwikkeling van ons karakter, door liefdevolle gedachten en daden en door het loslaten van afhankelijkheden, kan ons spirituele deel de overhand krijgen over het dierlijke deel - niet van de ene op de andere dag, maar stap voor stap.

Door het dierlijke instinct te verlaten, kunnen de biologische conflicten van dit niveau ons

ook niet meer zo sterk beïnvloeden.

Wanneer we tegenwoordig met bewondering spreken over het voorbeeldig-harmonieuze leven van Indiaanse of aboriginal culturen, moeten we niet vergeten dat het leven van deze primitieve volkeren niet alleen biologisch natuurlijk was, maar ook gekenmerkt werd door spiritualiteit.

Hoe gelukkig we ook zijn dat we nu de triggers van ziekten kennen, we mogen de belangrijkste levensvragen niet vergeten:

Wie ben ik?

Wat is de zin van mijn leven?

Waar kom ik vandaan?

En waar ga ik naartoe?

Wat kan ik zelf doen?

De eerste stap is het bestuderen van de biologische samenhangen (bijv. internet, boeken, lezingen, seminars).

Met deze kennis probeer je de conflicten, conflictsporen en overtuigingen te achterhalen.

Dit is al de helft van de weg naar succes.

Als je de oorzaak van het actieve of terugkerende conflict hebt gevonden, moet je jezelf afvragen waarom je zo gevoelig reageert (het niveau van de inprentingen, familie, voorouders). De tweede stap is om je innerlijke leven te veranderen, een nieuwe houding te ontwikkelen en, indien mogelijk, een concrete verandering in de situatie door te voeren.

Hiervoor bestaat geen gepatenteerd recept.

Als je op eigen kracht geen vooruitgang kunt boeken, is het raadzaam een therapeut te raadplegen, omdat je van een afstand de dingen vaak duidelijker kunt zien (het bord voor je eigen kop).

Therapeutenlijst: <https://www.krankheit-ist-anders.de/more/therapists-list/>.

Slotwoord

De kennis van de 5 Biologische Natuurwetten zal de geneeskunde revolutioneren, dat staat

Als je al in een herstelfase zit, is „afwachten" vaak ook niet voldoende, dan hebben we ondersteuning nodig van de natuurgeneeskunde of reguliere geneeskunde.

Natuurlijk is het het beste als je de 5 Biologische Natuurwetten hebt geïntegreerd voordat je ziek wordt, want dan komen de diagnose- en prognoseschokken niet zo hard aan en kun je het hoofd koel houden als het gaat om belangrijke beslissingen, zoals welke therapie je wilt volgen.

Overigens is niemand immuun voor biologische conflicten.

Sommige dingen in het leven gebeuren onverwacht en sommige dingen zijn moeilijk te verwerken.

In principe is kalm en gelaten blijven een goede levensinstelling.

Maar als het onze „pijnpunten" betreft, bij dingen waarmee we ons identificeren, kunnen we niet kalm blijven en dat is precies waar conflicten meestal ontstaan.

voor mij buiten kijf. De vraag is alleen hoe lang het wereldwijde vrijmetselaars-geld-medicijn

nen-farma-media-kartel de maatschappelijke omkeer nog kan vertragen. Helaas is de discussie over de Nieuwe Geneeskunde niet erg objectief. De harde aanvallen van Dr. Hamer tegen de reguliere geneeskunde hebben het er niet beter op gemaakt. Integendeel, ze hebben talloze geïnteresseerden afschrikt.

Het is de hoogste tijd om de strijdbijl te begraven, want de patiënten zijn degenen die hieronder lijden. Zij zullen hun artsen zeker vergeven als ze zouden toegeven dat ze niet beter wisten. Veel artsen verlangen ook naar een nieuw tijdperk:

Een tijd waarin ze weer de hele mens kunnen behandelen als een eenheid van ziel, geest en lichaam. Een tijd waarin ze de verleidingen van de farmaceutische industrie niet langer hoeven te weerstaan.

Nu wil ik de boog nog iets verder spannen: de Nieuwe Geneeskunde is wonderbaarlijk - het zet de geneeskunde op een stevig fundament,

zodat we nu voor het eerst over wetenschap kunnen praten. Maar temidden van alle conflictanalyses, Hamerse Haarden, celplus hier en celminus daar, mogen we het meest heilzame, het belangrijkste en eenvoudigste niet vergeten:

De liefde - zij heelt alle wonden.

Laten we de Nieuwe Geneeskunde vullen met liefde, verbondenheid met God, vreugde, mededogen en dankbaarheid. Laten we deze biologische kennis verbinden met de kennis over de krachten in families (Biologisch Decoderen of Bert Hellinger) en de boodschappen van de spirituele leraren, de geestelijke principes - de essentie van alle religies.

Laten we ook een brug slaan naar andere therapieën. Bijna allemaal hebben ze waardevolle dingen te bieden en bijna allemaal hebben ze bestaansrecht. Alleen als dit lukt, zal de Nieuwe Geneeskunde haar potentieel kunnen ontvouwen.

Informatie op internet

- <https://5bn.at/free-new-medicine/> - boek „Zielsoorzaken van ziekte“ van Björn Eybl is in diverse andere talen gratis als pdf verkrijgbaar.
- <https://germaansegeneeskunde.nl>
- <https://gnm-online.nl>
- <https://levensbewustzijn.nl>
- <https://zielsoorzakenvanziekte.com>
- <https://t.me/BjoernEybl>

Het Boek

- **„Zielsoorzaken van Ziekte“ naar de 5 Biologische Natuurwetten.**

Naslagwerk van ziekten voor therapeuten en patiënten met meer dan 700 casussen door Björn Eybl, auteur van deze folder.

Een begrijpelijk geschreven, naar organen ingedeeld boek, geïllustreerd in 4 kleuren. Meest gelezen 5BN-boek, standaardwerk van de Nieuwe Geneeskunde.

Auteur verantwoordelijk voor de inhoud:
Björn Eybl, Au bei der Traun 53,
4623 Gunskirchen, Oostenrijk.

Dit boek is te koop bij:
<https://eigenwijzeboeken.nl>

*Al meer dan 40 jaar dromen we ...
„De Nieuwe Geneeskunde breekt door als de krokussen bloeien“*

*„Alles is gebaseerd op een eenvoudig idee.
Wanneer we dit ontdekken,
is het zo overtuigend,
zo wonderbaarlijk,
dat we tegen elkaar zullen zeggen:
Natuurlijk, het kon niet anders zijn.“*

John Wheeler, fysicus